

Elhunyt dr. Kerényi István 1930–2024

Elhunyt *dr. Kerényi István*, a hazai textilipar kiváló szakembere, rubindiplomás gépészmérnök, c. főiskolai tanár, a Magyar Textiltechnika szerkesztőbizottságának elnöke, több szakmai szervezet vezetőségi tagja.

1946-ban a Magyar Pamutiparban szövő tanulóként kezdett dolgozni, 1952-ben a Budapesti Műszaki Egyetemen gépészmérnöki diplomát szerzett. Zilahi Márton professzor meghívására 1954-ig a Műegyetem textiltechnológiai tanszékén dolgozott tanársegédként, ahol az oktatási tevékenység mellett a kutatómunkába is bekapcsolódott. Ebben az időszakban a pamutszálak szigetelő tulajdonságainak mélyreható elemzése és az orsózérgések vizsgálatának matematikai modellezése jelentette fő kutatási területét. A Textilipar nyersanyagai című egyetemi tankönyv megjelenésében is meghatározó szerepet vállalt. Az akkori időszaknak megfelelően számos orosz nyelvű szakcikket és könyvet fordított magyarra.

1955-től, 32 éven át a Magyar Selyemipar Vállalatnál (MSV) dolgozott, az üzemmérnöktől a vezérigazgató-helyettesi beosztásig több munkakört betöltött. Az MSV-hez tartozó Duna Cérnázógyárban eltöltött időszaka alatt kezdődött hazánkban a fonalterjedelmesítés. Először a valódi sodrásos eljárással készült terjedelmesített fonalak technológiáját vizsgálta, majd bekapcsolódott a hamissodrásos elven működő fonalterjedelmesítési technológia itthoni fejlesztésébe. Nemzetközi szintű eredményeket ért el a légfűvások terjedelmesítési technológia elméleti alapjainak modellezésében is. 1987 és 1991 között a BUDAPRINT Pamutnyomóipari Vállalat, Vállalati Gyártmány- és Mintafejlesztési Központját (VGYK) vezette. 1991 óta az Artemix Kft. ügyvezetője volt.

1961-től aspiránsi tanulmányokat végzett, kandidátusi értekezését a hazai gyártású poliamidszálak terjedelmesítési technológiájának kidolgozása témakörében védte meg. 1970-ben elnyerte a műszaki tudomány kandidátusa fokozatot és a műszaki doktori címet.

A Magyar Tudományos Akadémia Szál- és Rosttechnológiai (jelenleg: Kompozittechnológiai) Bizottságának 1976 óta volt tagja. Több évig elnöke volt a Budapesti

Műszaki Egyetem és a Könnyűipari Műszaki Főiskola (KMF) állami vizsgáztató bizottságának. A KMF-től – amelynek jogutódja az Óbudai Egyetem Rejtő Sándor Könnyűipari és Környezetmérnöki Kara – címzetes főiskolai tanári címet kapott. 1994-ben elnyerte az európa-mérnöki oklevelet, tagja az Európai Mérnökszövetség (FEANI) magyar nemzeti bizottságának. Újjáalakulása óta tagja volt a Magyar Mérnöki Kamarának és elnökségi tagja a MMK Gépészeti Tagozatának. Elnökségi tagként a Budapesti Kereskedelmi és Iparkamara Ipari Osztályán tevékenykedett és tagja volt az etikai bizottságnak.

A Textilipari Műszaki és Tudományos Egyesületbe (TMTE) 1952-ben lépett be. Elnöke volt az egyesület Selyem szakosztályának. A Magyar Textiltechnika szerkesztőbizottságában 1954 óta tevékenykedett, haláláig a szerkesztőbizottság elnöki teendőit látta el. Több cikluson át tagja volt a Textilipari Műszaki és Tudományos Egyesület Intéző Bizottságának.

Több hazai és külföldi textilkonferencián számos előadást tartott, huszonöt éven át állandó előadója illetve résztvevője volt a rangos dornbirni Mesterésgesszál-konferenciáknak. Szakirodalmi munkásságát mintegy kétszáz magyar és idegen nyelvű cikk és négy könyv illetve könyvrészlet jelzi. Ő a szerzője *A mesterséges selyemfonalak terjedelmesítése* című, e tárgyban mindmáig egyedüli magyar nyelvű szakkönyvnek.

Munkáját számos kitüntetéssel jutalmazták. Több alkalommal kapott miniszteri kitüntetést, elnyerte a Munka Érdemrend ezüst fokozatát, 1984-ben MTESZ Díjat kapott. Életművét 2002-ben Eötvös Loránd Díjjal ismerték el. 2009-ben a BKIK Emlékplakettjével tüntették ki. A Magyar Mérnöki Kamara gépészeti tagozata 2013-ban Botka Imre-díjat adományozott számára, a magas mérnöki elismerésben a fonalterjedelmesítés technológiai fejlesztéséért és ezzel kapcsolatos nemzetközi munkásságáért részesült. A TMTE kétszer tüntette ki a Textilipar Fejlesztéséért éremmel, továbbá Kiváló Egyesületi munkáért kitüntetéssel ismerte el egyesületi munkáját.

A TMTE vezetősége és tagsága, ill. a Magyar Textiltechnika szakfolyóirat szerkesztőbizottsága nevében tisztelettel búcsúznak tőle. Emlékét kegyelettel megőrizzük, nyugodjék békében!

Köszöntjük Lázár Károlyt 90. születésnapja alkalmából

A hazai textilipar és a kötöttáru-gyártás elismert és igen aktív szaktekin-télye, a Magyar Textiltechnika főszerkesztője, *Lázár Károly* 1935. január 31-én született Budapesten.

A budapesti I. sz. Textilipari Technikumban (a Bolyai János Textilipari Technikum, majd Szakközépiskola elődjében) 1953-ban szerzett kötőipari technikus oklevelet, ezt követően a Budapesti Műszaki Egyetem (BME) gépészmérnöki karán, a textiltechnológiai szakon tanult tovább.

Tanulmányai befejeztével, 1958-ban az egyetem akkori Könnyűipari Tanszékének oktatója lett, itt dolgozott mint tanársegéd, majd mint adjunktus 1968-ig, részt véve a tanszék oktató és kutató munkájában, elsősorban a kötöttáru-gyártás témakörében. 1964-ben Olaszországban, 1970/71-ben Nagy-Britanniában ösztöndíjasként tanulmányozta a felsőfokú textilipari szakképzést és a korszerű gyártástechnológiákat.

1967-ben az iparban folytatta tevékenységét, a Hab-selyem Kötöttáru-gyárban technológiai osztályvezető, majd fejlesztési főmérnöki beosztásban, eközben 1974-ben a BME-n kötő-hurkoló és konfekcióipari szak-

mérnöki oklevelet szerzett. 1991/92-ben a hódmezővásárhelyi Royal Tee Hódiköt Textil Kft. termelési igazgatója volt. 1998-ig a Pri-Man Kft.-nél, majd 1998/99-ben az Állami Privatizációs és Vagyonkezelő Rt.-nél privatizációs menedzserként dolgozott. 2000-ben ment nyugdíjba és ezután húsz éven át műszaki szakértői és szakfordítói tevékenységet végzett.

Több szakmai bizottságban is részt vett, így a Könyvüipari Minisztérium, a Magyar Szabványügyi Hivatal és az Országos Műszaki Fejlesztési Biztosság által életre hívott testületekben tevékenykedett, továbbá a Magyar Divat Intézet, ill. a Textilipari Kutató Intézet megbízásait teljesítve kamatoztatta tudását.

Pályája során számos kötőipari szakkönyv, technikai tankönyv, egyetemi jegyzet írója, társszerzője, lektora volt. Egyik szerzője a *Nemfémes szerkezeti anyagok* c. egyetemi tankönyvnek és a *Textilipari kézikönyv* kötet-technológiával foglalkozó fejezetének. Nagyszámú publikációja jelent és jelenik meg bel- és külföldi szakfolyóiratokban, hazai és külföldi konferenciák, kongresszusok rendszeres előadója volt. A Wikipédia számos, a textil- és

ruhaiparral foglalkozó szakcikkének szerzője, a Wikipédia műszaki tudományok műhelyének kitüntetett tagja.

A Textilipari Műszaki és Tudományos Egyesületnek (TMTE) 1958 óta tagja, hosszú ideig a kötő szakosztály elnöke volt, több éven át az intéző bizottságban aktívan tevékenykedett, a Magyar Textiltechnika folyóirat főszerkesztője. Korábban a Kötőipari Szemlét is szerkesztette. A Kötőipari Szakemberek Nemzetközi Szövetsége magyar tagozatának elnöki teendőit is ellátta. Szerkesztője volt a TMTE kiadásában megjelent és igen népszerű *Háromnyelvű textil- és ruhaipari szakszótárak*. A TMTE felnőttképzésében a szaktanfolyamok oktatójaként vesz részt. A TMTE 1988-ban Földes Pál Éremmel tüntette ki, 2007-ben Eötvös Loránd-díjban részesült. 2015-ben a nemzetgazdasági miniszter Magyar Gazdaságért Díjat adományozott számára. A BME szenátusa 2008-ban jubileumi arany-, 2018-ban gyémánt oklevéllel, 2023-ban jubileumi vasdiplomával ismerte el több évtizedes kimagasló mérnöki tevékenységét.

Tisztelettel köszöntjük 90. születésnapja alkalmából, további töretlenül aktív tevékenységet és jó egészséget kívánva gratulálunk!

Czeplédi Ferencné 1944–2024

Lapunk előző, 2024/4. számában legnagyobb sajnálatunkra hibásan jelent meg Czeplédi Ferencné elhunytának évszáma. A nekrológot itt – most már a kijavított évszámmal – megismételjük és az elhunyt rokonaitól, ismerőseitől és olvasóinktól elnézést kérünk a hibáért.

Elhunyt Czeplédi Ferencné, a Felina Hungária Kft. egykori üzemvezetője. – 1970-ben a Fővárosi Ruhaipari Vállalatnál ismerkedett meg a

varrással. Szorgalmával és tehetségével hamar kiemelkedett, így a Felina-termékek 1979-ben induló gyártásánál már meghatározó szerepe volt. Rengeteg kollégájának adta át tudását, precizitását és munkaszeretét. Hosszú éveken keresztül dolgozott üzemvezetőként, nyugdíjazásáig, 2006-ig. Ám ekkor sem hagyta el szeretett munkahelyét, mert az évek alatt megszerzett tapasztalatait tovább tudta adni az újonnan alakult Felina-üzemekben. Neve összeforrt a Felina Hungária Kft. nevével. Szakmai tudásával, alázatos munkájával és közvetlen személyiségevel 2012-ig segítette a cég munkáját.

Volt munkatársai ápolják emlékét. Nyugodjék békében.